

ट्टादा

“तथा ट्टनवधे प्राप्ति वाहायार्थं ट्टो मया ।”
अस्य विशेषविवरणम् देवीभागवते षष्ठस्कन्धे
१ अध्यायमारभ्य ऋचयम् । * ।) मेघः । (यथा,
ऋचिदे । ३ । ३३ । ६ ।

“रन्तो अस्मा अरददधवाहु-
रपाहन् ट्टं परिधिं नदीनाम् ।”

“ट्टं ट्टोति आकाशमिति ट्टो मेघसं मेघ-
मपाहन् जघान् ।” इति तद्भाष्ये सायणः ।)
पर्वतविशेषः । इति मेदिनी । ट्टः । इति
विश्वः । शब्दः । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुजादि-
ट्टतिः ।

ट्टनदिट्, [व] पुं, (ट्टं देहोति । द्विप् + क्तिप् ।)
ट्टः । इति हेमचन्द्रः ।

ट्टनभोजनः, पुं, गङ्गोरः । समठ इति ख्यातः ।
इति शब्दचन्द्रिका ।

ट्टनहा, [न] पुं, (ट्टं हतवान् । हन् + “मज्ज-
भूजट्टेवु क्तिप् ।” ३ । २ । ७० । इति क्तिप् ।)
ट्टः । इत्यमरः । (यथा, भागवते । ६ । ७ । १६ ।

“अभ्येत्ताभ्येत्त स्वाविरो विप्रो भूत्वाह ट्टनहा ।”
यथा च ऋचिदे । १ । १० । ६ । ६ ।

“ट्टं कुलः ट्टनहं शचीपतिम् ।”

“ट्टनहं ट्टनाणां श्रुतुणां इत्यारम् ।” इति
तद्भाष्ये सायणः ।)

ट्टनारिः, पुं, (ट्टनखारिः ।) ट्टः । इति हचा-
युधः ।

ट्टया, क्, निरर्थकः । तत्त्वभावः । तुषा २ अर्ध-
कम् ३ अविधिः ४ । इत्यमरः । यथा,—

“अदृष्टपाशिको यामो अदासौकच वदुहम् ।
अनाम्यभोजनं यच्च ट्टया तदिति मे मतिः ।”

इति बह्विपुराणे प्रेतोपाख्यानमाध्यायः ।
अपि च ।

“ट्टया ट्टिः वसुदस्य ट्टमस्य भोजनं ट्टया ।
ट्टया दानं चण्डहस्य नौचस्य सुहृतं ट्टया ।”

इति गारुड ११५ अध्यायः ।

ट्टयाजम्, [न] क्ली, (ट्टया निरर्थकं ऋचः ।)
निरर्थकजननम् । यथा,—

“ट्टया जन्तानि चत्वारि ट्टया दानानि षोडश ।
तान्यहं वंश्रवस्थामि यथावदनुपूर्वशः ।

अपुत्रस्य ट्टया जन्म धर्मेवाद्या नराः सदा ।
परपाकं सदाश्नानि परतापरताश्च ये ।”

इत्यादि बह्विपुराणे दानावस्थानिकंयनामा-
ध्यायः । अपि च ।

“येनै श्रुतं भागवतं पुराणं
भाराधितो येः पुरुषः प्रधानम् ।
सुखे हुतं येनै घरामराणां
तेषां ट्टया जन्म नराधमानाम् ।”

इति पुराणम् ।

ट्टयादानं, क्ली, (ट्टया निरर्थकं दानम् ।) निष्कज-
दानम् । तत् षोडशविधम् । यथा,—

“देवपितृविहीनं यदीश्वरेभ्यः सदीपतः ।
दत्त्वाशुकीर्तनाश्चैव वेदाभिप्रतत्यागिने ।
अन्वाभोयान्ति तं दानं अर्धं ब्रह्महये तथा ।

ट्टङ्ग

गुरवेऽश्रुतवक्त्रा यः क्षेनाय पतिताय च ।
ह्रतन्नाय च यद्दत्तं सर्वदा ब्रह्मविद्विषे ।
पाचकाय च सर्वस्य ट्टङ्ग्याः पतये तथा ।
परिचारकाय भूत्वाय सर्वत्र पिशुनाय च ।
इत्येतां नि तु राजेन्द्र ट्टयादानानि षोडश ॥”

इति बह्विपुराणे दानावस्थानिकंयनामाध्यायः ।
अन्यत्र । आसामर्गेषु यद्दत्तं तत् सप्तविधमपि
पुनर्नापहर्षयम् । यत् पुनरन्वायेन दत्तं तद्दत्तं
षोडशमपि प्रत्याहर्षयमेव । इत्यर्थादुक्तं भवति ।
नारदेन च ।

“दत्तं सप्तविधं प्रोक्तमदत्तं षोडशात्मकम् ।”
इति प्रतिपाद्य दत्तादत्तयोः स्वरूपं विवृतम् ।

“पय्यस्त्र्यं भृतिस्तुष्टा जेहात् प्रत्युपकारतः ।
क्षीयुस्तानुग्रहायै च दत्तं दानविदो विदुः ।
अदत्तानु भयक्रोधशोकवेगरुचान्वितैः ।
तथोक्तीचपरीहासयत्वासच्छलयोगतः ।
वाजन्तुप्राखतन्नामैमत्तोक्ततापवर्जितम् ।
कर्ता ममेदं कर्मेति प्रतिलाभेच्छया च यत् ॥
अपात्रे पात्रमित्युक्ते कार्ये वा धर्मेसंहिते ।
यद्दत्तं स्यादविज्ञानाददत्तमिति तत् स्मृतम् ॥”

इति मिताक्षरा ।

ट्टयामांसं, क्ली, (ट्टया निरर्थकं मांसम् ।) देवपित्र-
शुद्धिमांसम् । तद्दृश्ये प्रेतत्वं भवति । यथा,
“ट्टयारेता ट्टयामांसो ट्टयावादी ट्टयामतिः ।
गिन्दको दिणदेवानां च प्रेतो जायते नरः ॥”

इति बह्विपुराणे प्रेतोपाख्यानमाध्यायः ।
ट्टङ्गं, क्ली, शैलजनमामान्यदधम् । इत्यमरः ।

ट्टङ्गः, पुं, ट्टङ्गारकः । इति राजनिर्घण्टः ।
ट्टङ्गः, त्रि, (ट्टङ्ग ट्टङ्गो + क्तः । “बन्ध विभाषा ।”
७ । २ । १५ । इति नेट् ।) गतवौचनः ।
प्रदङ्गः । (यथा, मनुः । २ । १५६ ।

“न तेन ट्टङ्गो भवति येनास्य पणितं शिरः ।
यो वै शुवाय्यधीयानस्तं देवाः स्वाविरं विदुः ॥”)
पणितः । इति मेदिनी । आद्यस्य पर्यायः ।
श्रवयाः २ स्वाविरः ३ जीनः ४ जीयः ५ अरन्
६ । इत्यमरः । यातयामः ७ जर्जरः ८ । इति
राजनिर्घण्टः । पणितः । इति जटाधरः ।

ट्टङ्गकाकः, पुं, (ट्टङ्गः काकः ।) काकविशेषः ।
दौङ्गकाक इति भाषा । तत्त्वभावः । शोचकाकः
२ दम्भकाकः ३ ह्यकाकः ४ पर्वतकाकः ५
यनामयः ६ काकोलः ७ । इति हेमचन्द्रः ।

ट्टङ्गगङ्गा, क्ली, (ट्टङ्गा गङ्गा ।) नदीविशेषः ।
सुश्रीगङ्गा इति ख्याता । यथा,—

“अस्ति नाटकश्रेते तु सरो मानससन्निभम् ।
यत्र सार्द्धं शैलपुत्रा जलक्रीडां सदा हरः ।
कुरुते नरशाहूँ स्वर्गपङ्कजशोभिते ।
तस्य पञ्चान्ध्रपूर्वभागेश्वर्य हरिजयम् ॥
अवतीर्थं प्रयागेव दक्षिणं सागरं प्रति ।
तस्य पश्चिमभागे तु नदी दिक्करिकाडया ॥
दिग्गजाः क्षेत्रयजाताः तेन दिक्करिका स्मृता ।
मध्यभागात् सता या तु शङ्करेश्वरतारिता ॥
ट्टङ्गगङ्गाडवा वा तु गङ्गैव पञ्चदाविनी ॥

ट्टट्टा

या निःसृता पूर्वभागात्सङ्गाट्टगिरिवरामदी ।
स्वर्गशोभेति विख्याता या गङ्गासदृशी ऋषे ॥”
इति कालिकापुराणे कामरूपपीठनिर्ययनाम्
२ अध्यायः ।

ट्टट्टलं, क्ली, (ट्टट्ट + ल ।) ट्टट्टस्य भावः । तत्-
पर्यायः । स्वाविरम् २ । इत्यमरः । बाह्वङ्गम् ३
बाह्वङ्गम् ४ । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
रङ्गः । १ । २३ ।

“अनाङ्गट्टस्य विषयेविद्यायां धारदन्वतः ।
तस्य धर्मेरतेरासौट्टट्टलं जरवा विना ॥”)
वाक्यादेरवधिमाह सुश्रुतः ।

“नवस्तु त्रिविधं बाल्यं मध्यमं बाह्वङ्गं तथा ।
जनशोडशवयंस्तु नरो नानो निगद्यते ॥
त्रिविधः सोऽपि दुग्धाश्री दुग्धाशाश्री तथास-
मुक् ।

दुग्धाश्री वधंपूर्वकं दुग्धाशाश्री श्ररदयम् ॥
तदुत्तरं स्यादशाश्री एवं बालस्त्रिधा मतः ॥
मध्यं शोडशवयमर्धमध्यमं कथितो बुधैः ।
चतुर्धा मध्यमं प्राङ्गुवा द्वात्रिंशतो मतः ॥
चत्वारिंशत्समा यावत्तिष्ठेद्द्वीयादिपूरितः ।
ततः क्रमेण चौबः स्यादद्यावद्भवति सप्तितः ॥”

शौबोद्दीर्घादिशब्देन रखादिसंस्थात्विन्निय-
वलोत्वाहा उच्यन्ते । चौबः सर्वस्थात्विन्निय-
वलोत्वाहैर्द्वौनः ।

“ततस्तु सप्ततेरुद्धं चौबधातुरधादिकः ।
चौबमाद्येन्नियवतः चौबरेता दिने दिने ॥
वलीपणितस्त्रिभयुक्तः कर्मेभ्य चाचमः ।
कासन्वासादिभिः क्लिष्टो ट्टट्टो भवति मानवः ॥
बाल्ये विवर्द्धते श्रेष्ठा जितं स्यान्मध्यमे-
२धिकम् ।

बाह्वङ्ग्ये वर्द्धते बाहुर्विचार्यैतदुपक्रमेत् ॥”
उपक्रमेत् चिकित्सेत् । तन्नाम्नरे तु ।

“बाल्यं ट्टट्टन्वविर्मधा लग्दृष्टिः युक्तपिक्रमौ ।
बुद्धिः कर्मेन्द्रियं चेतो जीवितं दृश्यते ऋषेत् ॥”
इति भावप्रकाशः ।

ट्टट्टारकः, पुं, (ट्टट्टो दारको बालक इव यस्मात् ।)
शौरताङ्कट्टः । इति भरतः । विहङ्क इति
बीजताङ्का इति च वङ्गभाषा । विधारा इति
हिन्दीभाषा । तत्पर्यायः । ऋचगन्वा २ ऋग-
लान्की ७ आषाढी ४ जुङ्गः ५ । इत्यमरः ।
ऋचगन्वा ६ ऋगलाद्वी ७ ऋगला ८ अन्वी ९
जुङ्गा १० । इति तट्टीका । ऋगली ११ जुङ्गकः
१२ ख्यामः १३ । इति जटाधरः । ट्टट्टगन्वा
१४ ऋगलात्त्रिका १५ । इति शब्दरत्नावली ।
दौघवासुका १६ ऋगलान्किना १७ ट्टट्टः १८
कोटरपुष्पी १९ अजान्ती २० ट्टट्टाव २१ ।
यस्यान्तरे कोटरपुष्पीस्थाने ट्टट्टकोटरपुष्पीति
पाठः । अस्य गुणाः । मौञ्जालम् । पिच्छक-
लम् । कफवातकाशामदोषनाशिलम् । बल्य-
लम् । इति राजनिर्घण्टः । अन्यत्र च ।

“रसायनो ट्टट्टारः शोधवातामत्रातपित् ॥”
इति राजवल्लभः ।